

10. mars 1983

283

Nr. 176

AUGLÝSING

um setningu reglna um þjóðernis- og skrásetningarmerki íslenskra loftfara.

Samgönguráðuneytið hefur í dag gefið út reglur um þjóðernis- og skrásetningarmerki íslenskra loftfara samkvæmt 6. gr. og II. kafla laga um loftferðir nr. 34/1964, sbr. 188. gr. laganna.

Reglurnar eru staðfærð íslensk þýðing á viðbæti nr. 7 við stofnskrá Alþjóðaflugmála-stofnunarinnar (ICAO Annex 7, "Aircraft Nationality and Registration Marks").

Með brot á umræddum reglum skal farið að hætti opinberra mála og varða þau refsingu samkvæmt XIII. kafla laga um loftferðir nr. 34/1964 nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Reglurnar, sem eru birtar sem fylgiskjal með auglýsingu þessari, taka gildi 1. apríl 1983. Frá sama tíma er úr gildi númerin reglugerð nr. 146/1967 um þjóðernis- og skráningarmerki íslenskra loftfara.

Samgönguráðuneytið, 10. mars 1983.

Steingrímur Hermannsson.

Ragnhildur Hjaltadóttir.

Fylgiskjal.

Reglur um þjóðernis- og skrásetningarmerki íslenskra loftfara.

Efnisyfirlit:

1. Orðaskýringar
2. Þjóðernis- og skrásetningarmerki
3. Staðsetning þjóðernis- og skrásetningarmerkja
 - 3.1 Almennt
 - 3.2. Loftför, léttari en loft
 - 3.3. Loftför þyngri en loft
4. Stærð þjóðernis- og skrásetningarmerkja
 - 4.1. Loftför, léttari en loft
 - 4.2. Loftför, þyngri en loft
5. Gerð stafa í þjóðernis- og skrásetningarmerkjum
6. Skrá yfir þjóðernis- og skrásetningarmerki
7. Skrásetningarskírteini
8. Einkennisplata
9. Almennt.

1. Orðaskýringar

Pegar eftirfarandi heiti eru notuð í reglum þessum hafa þau eftirfarandi merkingu.

Blakvængja (Ornithopter): Loftfar sem er þyngra en loft og helst á flugi vegna verkana loftsins á einn eða fleiri fleti, sem blakað er.

Eldtraust efni (Fireproof Material): Efni sem þolir hita jafnvel eða betur en stál þegar í báðum tilvikum er um að ræða viðeigandi stærðir er hæfa aðstæðum.

Flugvél (Aeroplane): Vélknúið loftfar þyngra en loft, sem helst á flugi aðallega vegna verkana loftkrafta á fleti sem eru óhreyfanlegir meðan á tilteknum þætti flugs stendur.

Loftbelgur (Balloon): Loftfar léttara en loft, og ekki er vélknúið.

Loftfar (Aircraft): Sérhvert það tæki sem haldist getur á flugi vegna verkana loftsins annarra en loftpúðaáhrifa við yfirborð jarðar. (Sjá flokkun loftfara í töflu 1).

Loftfar léttara en loft (Lighter-than-air aircraft): Sérhvert loftfar sem helst uppi aðallega fyrir tilverknað flotkrafta sinna í lofti.

Loftfar þyngra en loft (Heavier-than-air-aircraft): Sérhvert loftfar sem fær lyftikraft sinn á flugi aðallega frá loftkröftum.

Loftskip (Airship): Vélknúið loftfar, léttara en loft.

Skráningarríki (State of Registry): Ríkið sem setur loftfarið á loftfaraskrá sína.

Skrásetjari loftfara (Registering Authority): Flugmálastjórn, sem skráir loftför og heldur loftfaraskrá.

Sviffluga (Glider): Loftfar, sem ekki er vélknúið, þyngra en loft, og haldist getur á flugi aðallega vegna verkana loftkrafta á fleti sem eru óhreyfanlegir meðan á tilteknum þætti flugs stendur.

Þyrilfluga (Gyroplane): Loftfar, sem er þyngra en loft og helst á flugi vegna verkana loftsins á einn þyril eða fleiri sem snúast lausir um því sem næst lóðrétta ása.

Þyrilvængja (Rotorcraft): Vélknúið loftfar, sem er þyngra en loft og helst á flugi vegna verkana loftsins á einn eða fleiri þyrila.

Þyrli (Helicopter): Loftfar, sem er þyngra en loft og helst á flugi aðallega vegna verkana loftsins á einn eða fleiri vélknúna þyrila, sem snúast um sem næst því lóðrétta ása.

2. Þjóðernis- og skrásetningamerki.

2.1. Þjóðernis- og skrásetningamerkin skulu sett saman úr röð bókstafa.

2.2. Þjóðernismerkið skal standa á undan skrásetningamerkinu. Milli þeirra skal vera bandstrik.

2.3. Þjóðernismerkið skal vera TF, en því hefur Alþjóðlega fjarskiptastofnunin (International Telecommunication Union) úthlutað Íslandi, og það hlotið staðfestingu ICAO.

2.4. Skrásetningamerkið skal vera röð þriggja bókstafa, sem skrásetjari loftfara hefur úthlutað loftfarinu.

2.5. Ekki skal nota röð bókstafa, sem kann að vera ruglað saman við fimm stafa raðir sem notaðar eru í Alþjóðlega merkjakerfinu International Code of Signals II hluta, þriggja stafa raðir sem byrja á Q og notaðar eru í Q-merkjakerfinu eða neyðarmerkið SOS eða önnur lík merki, til dæmis XXX, PAN og TTT. Vitneskju um þessi merki má sjá í gildandi reglum Alþjóða fjarskiptastofnunarinnar.

2.6. Ekki skal nota bókstafina Ð, Þ, Æ og Ö, né heldur vera punktur eða komma yfir stöfum.

3. Staðsetning Þjóðernis- og skrásetningamerkja.

3.1. Almenn.

Mála skal þjóðernis- og skrásetningamerkin á loftfarið eða koma þeim fyrir á annan álíka varanlegan hátt. Ávallt skal halda merkjunum hreinum og skýrum.

3.2. Loftför léttari en loft.

3.2.1. Loftskip

Á loftskipi skulu merkin vera annaðhvort á skrokknum eða á flötum jafnvægisstýra. Þegar merkin standa á skrokknum skulu þau vera langsum á hvorri hlið og einnig á miðju efra borðs. Þegar merkin standa á flötum jafnvægisstýra skulu þau vera á lárétu og lóðrétu jafnvægisstýrunum. Á lárétta jafnvægisstýrinu skulu merkin vera á hægri helmingi efra borðs og á vinstri helmingi neðra borðs. Efri hluti stafanna skal snúa að frambrún. Á lóðrétta jafnvægisstýrinu skulu merkin vera báðum megin á neðri helmingi stýrisins og standa í láréttri línu.

3.2.2. Hnattlaga loftbelgir.

Merkin skulu standa á tveimur stöðum hvort gegnt öðru. Þau skulu vera nærri miðju belgsins.

3.2.3. Loftbelgir sem ekki eru hnattlaga.

Merkin skulu standa hvort á sinni hlið. Þau skulu vera nálægt mesta þvermáli loftbelgsins, rétt ofan við tengiband eða festipunkta körfu eða tjóðurbands.

3.2.4. Loftför léttari en loft (önnur en ómannaðir lausir loftbelgir).

Hliðarmerkin skulu vera sjáanleg frá báðum hliðum og frá jörðu.

3.2.5. Ómannaðir lausir loftbelgir.

Merkin skulu vera á einkennisplötu (sjá grein 8).

3.3 Loftför þyngri en loft.

3.3.1. Vængir.

Á loftförum, sem eru þyngri en loft, skulu merkin standa á einum stað á neðra borði vængflatar. Þau skulu standa á vinstri helmingi neðra borðs vængflatar nema þau nái yfir allt neðra borð vængsins. Eftir því sem unnt er skulu merkin vera í jafnri fjarlægð frá fram- og afturbrún vængsins. Efri hluti stafanna skal snúa að frambrún vængsins.

3.3.2. Skrokkur (eða samsvarandi hluti) og lóðréttir stélpletir.

Á loftförum, sem eru þyngri en loft, skulu merkin standa annaðhvort á báðum hliðum skrokksins (eða samsvarandi hluta), milli vængja og stélflata, eða á efri helmingi lóðréttra stélflata. Ef um er að ræða einn stélkamb skulu þau standa á báðum hliðum. Ef loftfarið hefur fleiri en einn stélkamb skulu þau standa á þeim hliðum er út snúa á ystu flötunum.

3.3.3. Sérstök tilvik.

Ef loftfar, sem er þyngri en loft, hefur ekki þá hluta sem vitnað er til í gr. 3.3.1. og 3.3.2. skulu merkin sjást þannig að auðveldlega megi bera kennsl á loftfarið.

4. Stærð þjóðernis- og skrásetningamerkja.

Bókstafirnir í hverri einstakri merkjaröð skulu vera jafnir að stærð.

4.1. Loftför léttari en loft.

4.1.1. Hæð merkjanna á loftfari, sem er léttara en loft, öðrum en ómönnuðum lausum loftbelgjum, skal vera að minnsta kosti 50 cm.

4.1.2. Skrásetjari loftfara ákveður mál merkjanna á ómannaðan lausan loftbelg og hefur þá hliðsjón af stærð arðfarmsins sem einkennisplatan er fest við.

4.2. **Loftför þyngri en loft.**4.2.1. **Vængir.**

Hæð merkja á vængjum loftfars, sem er þyngri en loft, skal vera að minnsta kosti 50 cm.

4.2.2. **Skrokkur (eða samsvarandi hluti) og lóðréttir stélflétir.**

Hæð merkjanna á skroknum (eða samsvarandi hluta) og á lóðréttum stélflötum loftfars, sem er þyngri en loft, skal vera að minnsta kosti 30 cm.

4.2.3. **Sérstök tilvik.**

Ef loftfar, sem er þyngri en loft, hefur ekki þá hluta, sem vitnað er til í gr. 4.2.1. og 4.2.2., skal stærð merkjanna vera þannig að auðveldlega megi bera kennsl á loftfarið.

5. **Gerð stafa í þjóðernis- og skrásetningarmerkjum.**

5.1. Bókstafirnir skulu vera upphafsstafir rómverska letursins án útflúrs.

5.2. Breidd sérhvers stafs, nema bókstafsins I, svo og lengd bandstriksins, skal vera tveir þriðju hlutar hæðar stafsins.

5.3. Stafir og bandstrik skulu gerð úr heilum línun og hafa lit sem sker sig vel úr bakgrunninum. Breidd línanna skal vera einn sjötti hæðar stafsins.

5.4. Sérhver stafur skal skilinn frá því, sem á undan eða eftir stendur, með bili sem er eigi minna en einn fjórði hluti breiddar hvers stafs. Lítið skal á bandstrik sem staf í þessu tilviki.

6. **Skrá yfir þjóðernis- og skrásetningarmerki.**

Skrásetjari loftfara skal halda skrá sem veitir á hverjum tíma upplýsingar þær sem skráðar eru á skrásetningarskírteini hvers loftfars (sjá gr. 7). Skrá yfir ómannaða lausa loftbelgi skal sýna dag, stund og stað þegar belg er sleppt, tegund hans og nafn notanda.

7. **Skrásetningarskírteini.**

7.1. Skrásetningarskírteini skal vera svo sem hér er sýnt:

NR.	ÍSLAND	
FLUGMÁLASTJÓRN SKRÁSETNINGARSKÍRTEINI		
1. Þjóðernis- og skrásetningarmerki TF —	2. Framleiðandi og tegund loftfars	3. Raðnúmer
4. Nafn eiganda 5. Heimilisfang eiganda 6. Nafn flugrekanda 7. Heimilisfang flugrekanda		
8. Það vottast hér með að ofangreint loftfar er skrásett á Íslandi samkvæmt Alþjóða-flugmálasamþykktinni, dags. 7. desember 1944, og gildandi íslenskum lögum og reglugerðum. Útgefið Undirskrift		

7.2. Skrásetningarskírteinið skal ætíð vera um borð í loftfarinu.

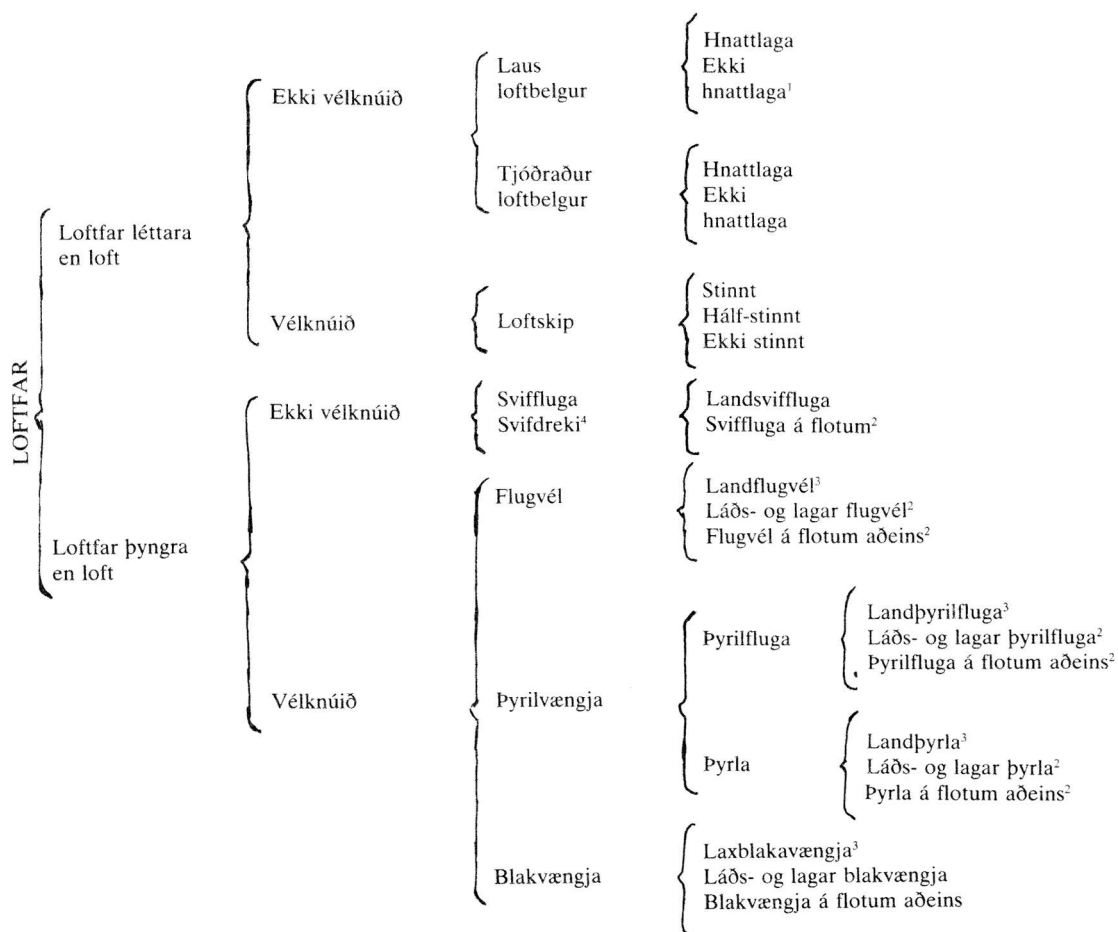
8. **Einkennisplata.**

Í hverju loftfari skal vera einkennisplata sem á eru að minnsta kosti grafin þjóðernis- og skrásetningarkerki þess. Platan skal vera úr eldtraustum málmum eða úr öðru eldtraustu hæfilegu efni og skal henni komið fyrir á tryggilegan hátt á áberandi stað, nálægt aðaldrumum, eða ef um ómannaðan lausan loftbelg er að ræða skal hún fest á áberandi hátt utan á arðfarminn.

9. **Almennt.**

Ákvæði þessi skulu ekki eiga við loftbelgi, sem eingöngu eru notaðir til veðurathugana, eða við ómannaða lausa loftbelgi án arðfarms.

Tafla 1. Flokkun loftfara.

1. Venjulega kallaður „Dreka begur“

2. Bæta má við „Á flotum“ eða „Flugbátur“ eins og við á

3. Loftför á skíðum með talin (Setjið „skíði“ fyrir „land“)

4. Aðeins til uppfyllingar